травень 2001
May 2001

ПРОМІНЬ
Promin

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
1926 - 2001

ПРОМІНЬ
РІК XXXXI ТРАВЕНЬ Ч. 5
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXI MAY No. 5

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-353-0350
E-mail c/o promin@primus.ca
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Поклін Матерям ..... A Tribute to Mothers
8 Свято Героїнь ..... Women Heroins
12 Жіночі постаті ..... Women of Influence
14 Український Музей Канади СУК ..... Ukrainian Museum of Canada UWAC
17 Навкола Світу ..... Around the World
18 Життя і культура ..... Life and Culture
19 Нашим дітям ..... For our Children
21 Вісті з Централі ..... News from the National Office
23 Листи до редакції ..... From our Readers
24 Громадська хроніка ..... Community Events
27 Квіти незабутнім ..... In Memoriam
33 Пресовий Фонд ..... Press Fund

Cover: Artwork by Halia Sushko

Обкладинка: Мистецька праця - Галі Сушко

We are grateful to Halia for creating the cover of Promin, as a gift in honour of the 75th Anniversary of the UWAC

Please note: There was an error in Halia Sushko's website in the April issue of Promin. It should read www.nwwe.net/HS/HSTop.net

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street,
Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Editorial
Редакційна

В циклі українських традицій травень - це місяць безмежної радощі. Вся природа пробуджується до нового життя після зимового сну. В цей час оживлення святкуємо радісне і важливе свято, День Матері.

В цьому 75-му ювілейному році Союзу Українок Канади, звернім особливу увагу на наших матерів, які поруч із великими труднощами щоденного життя зуміли виховати своїх дітей в українському дусі, передаючи їм скарб української духовості - свою віру, свою мову і свої традиції. Ці самі матері зрозуміли, що обєднаними силами більше зможуть зробити для своєї родини, своєї церкви і свого народу і тому Вони з посвятою і з вірою в краще майбутнє дали почин Союзеві Українок Канади.

Цього місяця ми вшановуємо і вітаємо всіх матерів та бажаємо всім Многії Літа. Зокрема відзначуємо двох матерів про яких їх діти нам описали.

Діти Олени Ґереті описали їй життєвий шлях з великою вдячністю і любовю за виховання їх в часом трудних умовинах. Отець Остап Фляк подав нам зворушливі спомн із часів його дитиньства в Україні, і як його покійна матір зуміла зберегти родину та виховати своїх синів.

В скарбах українського народу є чудова писемна творчість, включно із різними оповіданнями, піснями, віршами про маму.

Тарас Шевченко, оборонець української жінки/матері ось так писав:

У нашім раї на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.
Буває іноді дивлюся,
Дивуюсь дивом і печаль
Охватить душу: стане жаль
Мені її, і зажурюся
І перед нею помолюся,
Мов перед образом святим
Тієї Матері Святої,
Що в мир наш Бога принесла.

Орися Сушко

I have the best mother in the world. And I would hazard a guess that you have the best mother in the world too. Can we ALL have the best mother in the world? Absolutely.

This month in Promin, we honour our mothers. In particular, you will read about Olena Garrity and all the wonderful reasons why she is the best mother in the world to her children. Rev. Ostap Flak recounts the events of his life and the ways in which his mother's unconditional, unwavering love shaped him into the man he is today. We all have our mothers' stories to tell -- their gifts of the solid foundation of faith and heritage, immeasurable sacrifices, warmth and support, a shoulder to lean on, a soft hand to wipe away a tear. It is a bittersweet fact that many mothers bestow these gifts upon us even in the face of terrible adversity -- war, strife, poverty -- and yet their love prevails.

Harriet Monsell (1811-1883) gave the world this prayer for mothers:

Almighty God,
Father of all Creation,
who chose Mary to be the
Mother of our Lord, Jesus Christ,
we give thanks for those
who mother and nurture us.
Following in her example of
obedience and trust,
give us grace to respond with
love and affection to all those
who seek our help and support.
May we nurture the growth of
a fuller Christian life in your world.
Through Jesus Christ, our Lord.
(Winchester diocese, England)

Sunday, May 13th is the perfect time to show the depth of our appreciation for our mothers. It is easy to get caught up in the fast pace of daily living and forget to express our gratitude to them. So let's take this opportunity to remember. I love you, Mom.

Оксана

ВІТЕР З УКРАЇНИ
Печальній матері моїй

В. Русальський

Прийшла і відійшла - весна моя. Десь з горами, з тисячними верствами є земля, де пройшли мої золоті весни, де загубив я молодість, де відцвів мій перший квітень.....

Я довго - довго ніс на раменах струджених своїх сонце і тепло його в душі моїй.....

Крізь вітер і бурі я йшов...

Я спотикався, спотикався і падав, але йшов по рідній землі. Золотий меч, в Дніпро-ріці освячений, я ніс із собою, бо то був меч моїх хоробрих предків.

Крізь вітер і бурі я йшов...

Та бурі зломили мене, а вітри цілунком лягли до зранених ніг моїх ... І тоді я зріднився з вітрами, і пішов у далекий світ - оманних обітованих земель...

Хай простить мені моя печальна мати за цю незгоєну біль у моє тіло - п'янкі і солодкі - українські вітри...

А тепер ... Любов прийшла - і відійшла.
Магістраль життя мого загубилась і зникла на тисячних верствах... І залишився я один - один, як зранений птах у битві звитяжній, у чистому полі, далеко від рідного гнізда. Але я завжди бережу в душі моїй тепло огнесяйного сонця. А меч ховаю під голову: я ще зберіг його в бою ...

Тоді я говорив з вітрами моїх рідних степів, і вони розносили по світу, по землі моїй сум і страждання душі моєї ...

Вітре з України!
Прилинь-прилинь ...

Я часто виходжу на дорогу, що веде у мій край Дніпровий, і чекаю твого приходу ... Ти приносиш з собою запах землі моєї, пісню коханої дівчини, сум немічний моєї матері ... І краплинами сліз її горя ти зрошуєш моє посивіле волосся...

Це тяжко, - о, як тяжко, вітре мій з рідних земель, але я чекаю, завжди чекаю тебе на чужині ...

Ось чую: він лине - він:
Вітер з України ...

Wonderful Mother

God made a wonderful mother,
A mother who never grows old;
He made her smile of
the sunshine,
And He moulded her heart of
pure gold;
In her eyes He placed
bright shining stars,
In her cheeks fair roses you see;
God made a wonderful mother,
And He gave that dear mother
to me.

--Pat O'Reilly

OLENA GARRITY

A caring spirit and our mother of the year

As we approach the month of May and the celebration of Mother's Day, what better gift to give our mother than to pay tribute to her in a magazine that reflects her identity, her beliefs, and her values. We believe that our mother, Olena Garrity is truly an incredible mother and Baba.

Olena raised 3 children on her own during a time when single-parent households were a rarity and not the norm. As we were growing up in this home, we felt fortunate to have such a loving, supportive, and caring mother who provided us with an exceptional role model of a parent, male or female. We never felt we were less fortunate because we did not have a father in our lives. This was due to our mother's caring spirit, strong faith, and determination that we were a family no matter what it looked like. She was and still is always there for us.

I want future generations to
remember my good advice,
but most of all I want them to
remember my love.
- Heather Whitestone -

Olena often had to play the role of both parents and she excelled in this role. This was evident in her active involvement in our lives and in the community. She was on the Board of Directors of our local Community Club, Convener and coach of softball and baseball, on the Winnipeg Sports Federation, and on the board of our local Sports Council. Olena made sure there was indoor ice in our neighborhood by serving on the board to create St. Vital Arena. She never backed down from a challenge especially when it came to improving the community for children. She was also actively involved in Girl Guides of Canada and Scouts Canada. It was not uncommon for our mother to be the only female parent at a Scouts or

Cubs weekend camping trip. She always volunteered her time to be with us and to take on leadership roles in our neighborhood. It was a tremendously warm feeling knowing that your mother was coaching you to do your best or was just at the next ball diamond teaching other children positive sportsmanship.

Olena's faith and culture was passed down to us and we became actively involved at Holy Trinity Cathedral in Winnipeg. She took on leadership roles at the Cathedral so that we and other children could benefit from cultural activities at our Church. She has been on the executive for Ukrainian Dancing, Sisterhood, Sunday school, Ukrainian school, and has been a CYMK resource advisor for 13 years, a position she still holds today, sharing her expertise of our culture and faith to her grandchildren and other children. This expertise has been recognized and the Holy Trinity Cathedral Junior CYMK was awarded the Baziuk Trophy in August 1999 under the leadership of our mother. She has also shared her talents at Veselka Summer Camp as the head cook for 2 years where she became fondly known as Baba Olena.

Remember the treasured
traditions your ancestors
have passed down to you.
Reflect on your own cherished
memories as you consider all the
ways I've worked in your life.
Share your sincere heritage
of faith with your family for
generations to come.
Tell them of the days gone by
and all My marvelous works.
Your children and grandchildren
applaud you and call you blessed.
- From Deuteronomy 32:7;
2 Timothy 1:5-6; Psalm 143:5;
Proverbs 31:28 -

During our mother's active involvement in the community, she was employed full-time at the Wheat Board in Calgary and then Canada Post in Winnipeg. Her career advanced in this corporation and she became a well-respected employee that other employees turned to for advice. Olena was a member of Equal Opportunity for Women and the Employee Assistance Program at Canada Post. She was concerned for her co-workers and often provided

them with a shoulder to cry on or a supportive ear. Olena retired after 26 years with the Post Office.

As we moved from childhood to adulthood, our mother encouraged us to further our education at University and supported us financially and emotionally. Not an easy task for a single-parent, however we always knew that whatever career path or road we travelled, she would be there for us no matter what.

You will find, as you look back
upon your life,
that the moments when you
have really lived
are the moments you have done
things in the spirit of love.
- Henry Drummond -

Retirement has not slowed her down and her caring and giving spirit continues. This is evidenced by her many volunteer commitments such as being President of the Ukrainian Women's Association of Canada (U.W.A.C.) - Lesya Ukrainka Branch for 4 years, Vice-President of the Provincial Ukrainian Women's Association of Canada (U.W.A.C.) and is currently provincial President of this association which she holds so dear to her heart. She is also on the National Executive for the Ukrainian Women's Association of Canada (U.W.A.C.). Olena is also actively involved with the Ukrainian Canadian Committee (KYK)- National Women's Council, Ukrainian Canadian Women's Committee - Winnipeg Branch, and a representative to the Provincial Ukrainian Canadian Congress.

Olena also strongly believes in improving the lives of other families and children. She is involved in the Outreach Program at Holy Trinity Cathedral and she has been on the executive for Habitat for Humanity since 1993. As well as, she is a representative to the Provincial Council of Women of Manitoba.

Not only has Olena cared for her children and grandchildren, she was devoted to her elderly mother. To help support her mother, Olena became involved with the Vita and District Hospital Foundation and volunteered many hours to the personal care home where her late mother resided.

Olena is a wife, mother, Baba, and friend of tremendous strength. Her many achievements and sacrifices in her life have been for the betterment of her children, grandchildren, and others. We strongly believe that our Mother should be chosen as Promin's Mother of the year 2000.

Submitted By:
Barry Kibsey, Darcia Evans,
and Daniel Kibsey

A mother is the truest friend we have,
when trials, heavy and sudden,
fall upon us; when adversity takes
the place of prosperity;
when friends who rejoice with us
in our sunshine, desert us when
troubles thicken around us,
still will she cling to us, and endeavor
by her kind precepts and counsels
to dissipate the clouds of darkness,
and cause peace to return
to our hearts.

-- Washington Irving (1783-1859)

Глибокий і сердечний поклін нашій Матері

Протопресвітер Остап Фляк

Моїх батьків Антона і Ксенії з роду Творищук благословив Господь чотирьома синами. Найстарший з них це о. Михайло, середущий це я Остап, що хочу дещо сказати про нашу маму і два сини близнюки Ярослав і о. Володимир.

Заздалегідь зазначую, що все те про що пишу основане на дійсних і болючих фактах.

Ми всі жили в Тернополі, Західня Україна. Батько наш працював на державних Австрійських залізницях, його праця це була їзда пасажирськими потягами і провіряти квитки (білети) пасажирів. Не диво про те, що батько був досить рідким гостем в своїому домі і вже тоді на нашій матері спочивали всі родинні обовязки включно з опікою і вихованням своїх синів. Це була дуже велика праця і відповідальність і мамі не було легко. Це було за часив Австрії.

Але скоро стало життя нашої матері ще тяжче. 1914-го року вибухла перша світова війна. Наш батько мусів виїхати в службових обовязках на захід, а нашу землю завоювала царська Росія. Мама намагалась втікати з синами також, але це било вже заізно. Наш потяг завернули російські війська назад до Тернополя, нас вигнали з вагону, а всі речі, що мама везла мусіла залишити в вагоні, вони щезли мабудь того самого дня.

Мама кидалась на всі сторони, щоб знайти дітям якийсь при тулок, трохи їх прибрати, нагодувати, їх пильнувати, виховувати і навчати як треба Бога любити і зла не робити. Я вже тоді дещо розумів і пам'ятаю як мама ставила нас кожного ранку і вечора на коліна і сама на колінах проказувала нам Господню молитву і Бога просила про опіку над нами, а коли австрійці бомбили наше місто, то мама пригортала нас до себе, як пригортає квочка своїх курят і все те получене було з гарячою молитвою.

Це була для мене і для моїх братів нагода близче пізнавати Бога і при ймати Його до свойого серця. І з того часу ми жили завжди з Богом. Така була наука нашої мами.

Тяжке, але Богом благословенне життя нашої мами тревало три з половиною років. Війна закінчи лась, батько щасливо повернувся до дому, до своєї родини, нам стало жити краще.

Але це добро було коротке і знов чорні хмари насіли на нас. На нашу землю напали поляки, з наш батько включився в боротьбу з поляками в оборні своєї землі України. Вороги перемогли нас, українська армія відступила за ріку Збруч, а з нею і наш батько. Для нашої родини настали дуже і дуже тяжкі часи. Поляки, а найбільше приятелі нашого батька, що разом з ним працювали за часів Австрії, напали на наш дім з криком: *гдзє єст тен кабан*. Ми мешкали в залізничих домах на другому поверсі. Нас вигнали з хати, ми ледве дещо захопили з наших речей, всі наші меблі, одяги й інші речі, дослівно кажу, повикидали через вікна на вулицю, багато знищилось, а інше прохожі позабирали. Мама опинилась зі своїми дітьми на вулиці, а наш батько, опікун нашої родини на Україні. А де подітися? Як захоронити своїх дітей, вже ніч надходить, а ми на морозній вулиці. Здавалось, що ми вже пропали, але Бог не дав нам загинути.

Знайшовся один, як тоді казали, господар-міщанин, що прийняв на своє господарство. Він відпустив нам малу кімнату, що в ній ніхто не жив і навіть вікна були побиті, ми їх затулювами мішками і соломою, а серед кімнати поставили залізну піч. Мама роздобула десь трохи бараболі, ми різали їх тонкі пластинки, приліплювали їх до печі, вони трохи парилися, трохи горіли, ми відривали їх від печі і це була на той час наша пожива. Про хліб ми навіть не думали, це було щось недосяжне.

Пригадую собі добре ту першу зиму, коли вигнали нас на вулицю з нашого мешкання. Вона була дуже тяжка, було багато снігу, були великі морози і заверюхи, але це не спинило нашої мами шукати хліба для своїх дітей. Наша мама була селянського походження, вона походила з села Кійданці, збарожського району, Тернопільської області, що було приблизно 25 кілометрів на схід від Тернополя. І наша мама серед такої зими пішла до свойого села шукати допомоги. Там якась дальша родина дала їй трохи муки, мама спекла п'ять великих хлібів і знов серед такої зими, взявши хліби на плечі, йшла знов 25 кілометрів до дому, до своїх синів. Вона навіть не думала, що в дорозі може замерзнути, в страшних завірюхах вона могла загинути, вона хотіла тільки одного, дати

своїм дітям хліба.

Такою була для нас наша мама.

Згадуючи цей вчинок нашої мами, набігають мені сльози на очі...О, мамо, дорога і найдороща наша мамо, як сильно Ти коштом власного життя рятувала своїх дітей!

Те все було так, як я пишу.

Після двох років наш батько повернувся з України, там хворів на тиф і був знеможений, голодний і треба було мамі і про нього подбати.

За деякий час батько поробив старання, щоб прийняли його до тієї самої праці, що її вже мав 25 літ за часів Австрії. Польська влада поставила батькові домагання перейти з цілою родиною на римо-католицьку віру і тоді він дістане працю, але не в Галичині, а десь там на півночі над Балтійським морем.

Батько рішуче відмовився від такої пропозиції. Треба знати, що хто в той час з українців переходив на римо-католицьку віру то такого українці називали зрадником і вже ніхто з нас з ним не приставав. Перехід на римо-католицьку вірі уважали українці переходом на польське, а ми поляками не хотіли бути.

Батько став до праці в деревянім магазині.

По деякім часі батько став адміністратором театрального будинку в Тернополі. Ми вже дістали краще мешкання, тато вже трохи заробляв і вже дістав половину пенсії, що її мав за часів Австрії, а мама всю свою увагу присвятила школі і християнському вихованні своїх синів. Молитва мами і наша молитва була постійною в нас Про Бога і Його доброту говорила нам мама завжди і пильнувала, щоб ми не зійшли на злу дорогу, Вона відмовилася від кращих одягів, вона не звертала уваги, чи її хата має те що повинна мати, вона кожний гріш затримувала і давала на конечні справи своїм дітям.

Але сталась знов нова біда, батько несподівано умер, а два сини Михайло і Остар виїхали до Югославії докічувати Богословські студії. Мама раділа, що її сини вже здобувають високу освіту, але клопоталася, що не може їм помогти, бо не було звідки. Два сини - Володимир продовжував свою науку, а Ярослав малював. Мама дістала вже вдовичу пенсію.

Але і це нібито добро тревало коротко. 1939-го року московські комуністи "визволили" наш український народ в Галичині, як вони казали "з польської панської неволі" і це "визволення" почалось зараз. Моїх двох братів Володимира і Ярослава загнали в тюрму, а маму також визволили від життя, вона впала в велику депресію, дістала серцевий удар і Богу духа віддала.

Вона мала чотирьох синії і може надіялась, що на старість буде мати де голову приклонити.

А тимчасом її похоронили зовсім чужі люде і мама просила їх, щоб поставили Хреста на її могилі, бо „як коли вернуться мої сини, то щоб вони знали де я похована".

Ось так закінчила своє життя та добра і дбайлива наша мама.

Так, дорога і люба наша мамо, ми Твої сини не повернулися до дому, щоб побачити де Ти похована, ми тільки зі знимок бачимо Твій і нашого тата гроби...

Але, мамо наша, Твоя невістка Наталка і Твій син Остап подбали, щоб був Хрест на Ваших могилах. Ми забезпечили брата Ярослава, що повернувся зі Сибіру відповідними фондами і він поставив на Ваших могилах великі і гарні мармурові пам'ятники.

Це стільки нашої вдячности Тобі, дорога мамо, за всі труди, турботи, старання і дбання про нас, а Бог, що все те бачив нагородив Тебе трьома Твоїми синами-священиками, що служили Його Святій Церкві, своєму народові і молилися за спокій Твоєї і тата душі а я ще й досі молюся за щасливе Ваше упокоєння.

Але, дорога і незабутня мамо, Твій внук, Др. Борис, якого Ти не бачила і не знала, був на гробах своїх діда і баби і він в імені нас поклонився Вашим тлінним останкам, помолився за Ваші душі і подякував Вам за все те добре, що вчинили вони Його батькам.

Спіть спокійно, дорога наша мамо і тату. Хай Рідна Земля буде Вам легкою!

Ваш син Остап
(отець Остап Фляк)

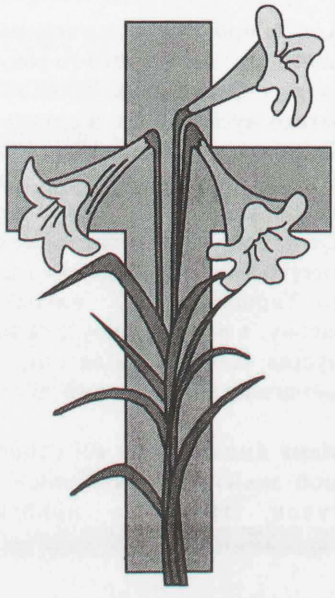

"All that I am or ever hope to be, I owe to my angel Mother."
-- Abraham Lincoln (1809-1865)

"Of all the rights of women, the greatest is to be a mother."
-- Lin Yutang

"The heart of a mother is a deep abyss at the bottom of which you will always find forgiveness."
-- Honore' de Balzac (1799-1850)

"My mother was the most beautiful woman I ever saw. All I am I owe to my mother. I attribute all my success in life to the moral, intellectual and physical education I received from her."
-- George Washington (1732-1799)

""The mother's heart is the child's schoolroom."
-- Henry Ward Beecher (1813-1887)

"Youth fades; love droops, the leaves of friendship fall; A mother's secret hope outlives them all."
-- Oliver Wendell Holmes (1809-1894)

"I remember my mother's prayers and they have always followed me. They have clung to me all my life."
-- Abraham Lincoln (1809-1865)

"The most important thing a father can do for his children is to love their mother."
--Author Unknown

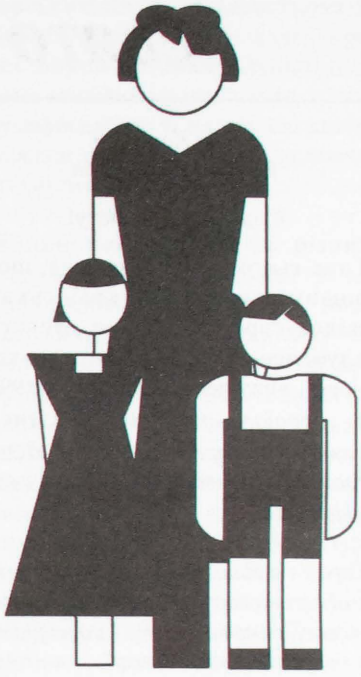

Mother's Songs

Songs my mother taught me,
In the days long vanish'd
Seldom from her eyelids
Were the teardrops banish'd.
Now I teach my children
Each melodious measure,
Oft the teardrops flowing,
Oft they flow from my
mem'ry's treasure.

-- Author Unknown

Richer Than Gold

You may have tangible
wealth untold;
Caskets of jewels and coffers
of gold.
Richer than I you can never be --
I had a mother who read to me.

-- Strickland Gillilan
(1869-1954)

СВЯТО ГЕРОЇНЬ

Марія Корчевич,
Вінніпег, Манітоба

Слава Ісусу Христу!

І так сьогодні ми зібралися, щоб вшанувати наших українських жінок-героїнь. Згідно „Нового тлумачного словника української мови", випущеного в Києві в 1999 р. *„Героїзм - найвище виявлення самовідданості й мужності громадського обов'язку, геройство, лицарство.*

Герой - видатна своїми здібностями і діяльністю людина, що виявляє відвагу, самовідданість і хоробрість у бою, звитяжець, лицар".

На мою скромну думку жінка була героїнею ще від часів нашої прародички Єви. Але в ті часи не робилося записів. Тому про них можна найкраще сказати словами поета Бориса Олійника: *„світ глибокий мов колодязь . . . жінка прибрала планети, послала стежками споришу, навчила дітей як на світі по совісті жити, і тихо пішла за межу . . . "* Пізніше почалися розвідки різних епох з нашої історії, що дало нам нагоди прочитати і почути більше про героїзм жінки взагалі і тому я почну від жінок княжої доби. До них належить княгиня українська Ольга (945-964). Ольга, вдова князя Ігора являла собою виняткову особистість як властивими їй жіночими чарами, так і видатними здібностями володаря, будівника держави. Правління її створило образ мудрої, святої княгині Ольги, бо протягом 20 років вона не вела жодної війни і за час її правління не було жодного повстання, ні кривавих придушень, ані будь-яких заворушень. Але найбільшим геройством її було охрещення України. Митрополит Іларіон (проф. Іван Огієнко) назвав її Світанком перед Сонцем.

Приклад Ольги не був винятком. З темряви віків, як ясні зірки світять і далі чарівні зворушливі силуети жінок, які зберігали християнські ідеали, дбали про науку, ми стецво і несли коректив моралі. Багато з них віддали своє життя батьківщині. Серед них Передслава, донька Володимира Великого. В літописі згадується, що вона єдина сповістила Ярослава, про те, що Святополк убив Бориса і послав за Глібом. Польський король Болеслав Хоробрий, добивався її руки, але вона відмовила, то коли він вступив до Києва зробив її своєю коханкою, а відступаючи з Києва увів її з сестрами в полон. Така була страшна доля мужньої доньки Володимира.

Видатне місце серед жінок княжої доби належить Іванні-Янці, доньці князя Всеволода. Вона була ігуменею монастиря, але не тільки самі молитви вабили її, вона заснувала при монастирі школу для дівчат, де їх навчали письма, співу, кравецтва, вишивання та ін..

Дружина князя Романа Мстислава княгиня Ганна, яку Волинський літопис називав просто романовая, залишившись вдовою, вона молода, самітня жінка, навіть позбавила себе радости на 6 років бачити сина-первістка і все це заради героїчної відданості ідеї Державности, яка керувала її чоловіком і яку передала своїм синам Данилові і Василькові. Її вміли цінити сучасники і на жаль - забули нащадки.

Два маєстатичні образи героїчних жінок княгинь Ольги і Ганни, яких розділяли понад 265 років наче починають і завершують княжу добу України.

Кілька слів про ролю жінок, що завдяки шлюбам опинилися на престолах Західньої Європи. До таких належить шлюб Анни, доньки Ярослава Мудрого, яка стала королевою французькою. Після смерти чоловіка вона стала регенткою за їх малолітнього сина у Франції. Себе вміла підписувати, і привезла не тільки дорогоцінний посаг з України, але й високу культуру. Дуже багато українськи х князівен було і на польському престолі.

В литовсько-польську добу, коли Україна переживала бурхливі події, постійні напади татар з Криму, тисячі людей виводили як ясир, де продавали до гаремів дівчат і жінок, згадаймо про Роксолану - бранку Настю Лісовську, дочку священика з Рогатина, яка ставши дружиною турецького султана, майже 40 років впливала на політику не тільки імперії, але й всієї Європи. Хоч жінки самі бралися до зброї, бо і Литовський і Польський уряди були безсилі їх захистити, але через все життя вони пронесли високі ідеали християнської любові і смирення. Так здобула славу фундаторка православних монастирів на Волині Ганна, дружина великого князя Свидригайла. Є згадка про княгинь фундаторок монастирів Уляну Кобринську, Олену Гольшанську-Дубровицьку та інших. Сестри Олена та Софія Чарторийські фундували Пересопницький монастир з шпиталем і школою при ньому. Ганна Гойська надала землі Почаївській Лаврі. Раїна Могилянська, двоюрідна сестра

Петра Могили заснувала При луцький, Густинський, ладинський монастирі.

Гальшка Гулевичівна Лозкова офірувала у Києві на Подолі „свої спадкові посілості двір і пляц", щоб там побудувати братську школу і додала ще й значну суму грошей на утримання цієї школи. І все це з любові й привязання до українського народу. Завдяки щедрому дару Гальшки Гулевичівни до Братської школи були найняті професорами найкращі наукові сили того часу. Пізніше Братська школа була переіменована на Академію Києво-Могилянську, яка завдяки жертовній ініціятиві української жінки стала блискучим осередком культури не лише України, а й цілої Східної Європи. Тепер там навчаються студенти з усього світу. Цікавим є те, що в Україні був оголошений конкрус на кращий портрет Гальшки. Навіть 12-річна школярка Оля Брень з Хмельницької області з усією дитячою безпосередністю змалювала свою Гальшку. Художниця з Острога Тетяна Кухарчук зобразила Гаьшку, що пише заповіт: свіча, що догоряє, символізує невпинне згасання життя. Розп'яття - глибоку віру в Бога, а чорний камінь на обручці - нещасливе заміжжя. Переможницею конкурсу визнано відому Острозьку художницю Лідію Спаську. Її Гальшка не поземному прекрасна. Вона закликає нас до любові небесної. Адже ніяке пізнання, ніяка щедрість, нічого не варті, якщо не поєднані їз любов'ю до Бога.

Бурхлива доба Хмельниччини природно викликала героїзм у жінок. Та не тільки відвагу і хоробрість. Всі чужинці, відвідуючи в цей час Україну підтверджували красу українок, їхню витриманість, вихованість, освіченість і високу моральність. Павло Алепський писав, що серед уркаїнок багато письменних, що навіть знали церковну службу й до Церкви ходили з молитовником в руках. (В. Січинський „Чужинці про Україну").

Цікавою є постать матері гетьмана Івана Мазепи - Марії Магдалини. Після смерті чоловіка вона прийняла чернецтво, була ігуменею Києво-Печерського вознесеньського монастиря, а згодом Глухівського. Високоосвічений гетьман, мудрий і тонкий політик вважав за потрібне радитися з нею і до кінця її життя звертався до неї за порадами.

...ніяке пізнання, ніяка щедрість, нічого не варті, якщо не поєднані їз любов'ю до Бога...

Напівлегендарні відомості зберегли ся про дружину славетного Семена Палія, ім'я якої не збереглося, але його заховала народна пам'ять як Паліїха. Перекази розповідають що вона допомагала своїому чоловікові у його діяльності, а підчас відсутності його - командувала козаками. Як кажуть, коментарі тут зайві.

Історія знає також низку трагічних постатей політичних жертв боротьби Москви з Україною. Тут треба згадати заарештованих і засланих у Сибір матір і дружину Федора Мировича, дружин тієї старшини, що пішла на еміграцію - жінок таких було страчено, а в першу чергу жінку та доньку гетьмана Полуботка. Трагічна доля спіткала дружину Орлика Ганну, яка була другом і співробітницею чоловіка, добре орієнтувалася в політичних ситуаціях, а потім ховалася від царських агентів в монастирях у Кракові і Вроцлаві. На жаль, і про неї забули потомки. Жінки цієї доби стихійно протестували проти русифікації, це ті матері, що свято берегли звичаї українські, не даючи згаснути цьому вогникові.

Жінки виступають на різних форумах українського життя, як письменниці, вчені, в галузі мистецтва або на громадському чи політичному полі. Декотрі з них були подругами та помічницями своїх чоловік, інші виховували своїх дітей свідомими і відданими баьківщині патріотами, а ще інші і самі особистою діяльністю прислужилися Україні. В літературі Ганна Барвінок, Марко Вовчок, яка своїми творами пробуджувала інтерес до України. Олена Пчілка - перша письменниця з Наддніпрянської України, що поїхала в Галичину, пробуючи підняти галицьке жіноцтво. Наталія Кобринська, яка в 1884 році зорганізувала Товариство руських жінок. І це в той час і в тих умовах. Тихо й непомітно поховано її в Болехові. Ніхто не плакав над її могилою, не величав безсмертної. Юлія Шнайдер псевдонім Уляна Кравченко, закликала жінок до освіти, до боротби за свободу, була однією з піонерок жіночого руху в Галичині. На Буковині Ольга Кобилянська (батько українець, мати німкеня). вона перша стає на оборону жінки, виступаючи як борець за права жінки, за емансипацію, за правду та свободу особи. Ольга Личимиська, псевдонім Ірма Остапівна, Ольга Франко, дружина Івана Франка, Людмила Черняхівська-Старицька, писала статті, рецензії, переробляла п'єси для українського театру, писала сама драми тощо. Тяжка була її доля - її розстріляно у 1941 р. Христи-на Алчевська (1881 - 1932) та інших. Серед таких була і Наталія Васи

ленко-Полонська, жила в Австралії, в Монтреалі живе дочка генерала Змієнка - Галина Змієнко Сенишин, активна діячка в церковному і громадському житті.

Небагато було в Україні таких письменниць, які б своєю творчістю викликали таке широке зацікавлення як Леся Українка. Особисте життя її було трагічне: хвороба заповнила його фізичними стражданнями. Франко висловився про неї так: *„В часи найбільшої реакції - по всій Україні лунає єдиний, мужний голос: то був голос слабої, хворої, прикутної до ліжка дівчини"*. В науці проявили себе Софія Русова - викладач курсу педагогіки у вищих школах Києва, Олександра Єфименко - читала курс історії України на Бестужевських курсах в Петербурзі. Перша українка математик Софія Коваленвська, була професором Стокгольмського університету. В мистецтві Марія Заньковецька, соломія Крушельницька, Марія Садовська, Катря Рубчаковська.

Далі Січові Стрільці. Олена Степанів - перша українська жінка хорунжа, воячка-старши-на. Її життєвий шлях був прекрасним і водночас тернистим. Була в полоні в Середній Азії. Після II світової війни була професором Львівського університету, а тоді в'язнем Мордовських таборів. Похована на Личаківському кладовищі у Львові без почестей. Тепер в селі Вишнівчик, що на Львівщині, де її батько був священиком і де вона народилася - сільські жителі ви-рішили відкрити музей. Радісно на душі, що її не забули нащадки. Замучена на 19-му році життя Ольга Басараб. Геройською смертю загинуло багато жінок, що були зв'якови-ми УПА, чиї імена дощ змив з дерев'яних хрестів, та й самі хрести відстоявши своє попада-ли. Вони не були безіменними.

Мілена Рудницька, Оля Батурова, оунівка Олена Швець. А Віра Бабенко - українська Жанна д'Арк, про яку у журналі Дороговказ сказано: *„І Віра на поклик сумління пішла: Любов полумяну, і юність і вроду - На волі жертовник - усе понесла ... Загинула біля містечка Базар на Волині, була козачкою 6-ої Стрілецької Січової Дивізії. Це про*

них нас не там весна зустріла і не ті пісні співала, я стріляв із скоростріла, ти набої подавла ...."

Ольга Петлюра - велика страд-ниця української землі, ставши дружиною Симона Петрлюри розділила з ним і тяжкі умови життя, і політичні успіхи, і переслідування царської поліції. Доля не жаліла для неї тернів, але вона всі удари недолі переносила з гідною стійкістю та витривалістю, що властива лише українській жінці. Олена Теліга (1907-1942), вона мріяла про Укгаїну і в 1941 році міцно повірила, що Гітлер несе Україні волю, і тому стала жертвою двосторонньої провокації - її розстріляло гестапо. А скільки героїнь в час II світової війни, що ми знаємо хіба їхні клички, псевда, а які відали свої життя за свій народ, за справу держав-ности і до кінця свого життя мужньо стояли на сторожі слави свого народу як справжні вояки.

Пригадаймо жінок-матерів страшного штучного Голодомору в Україні 1932-33 рр. Чи вони не героїні?!.. А 500 жінок в каторжному таборі смерти в Кінгірі, в Казахстані, які були розчавлені танками. А ті жінки 60-тих років, політвязні, що не зрекли ся свого „Я", серед яких була Оксана Мешко, одна з тих, хто сіяв квітки на морозі, Стефанія Шабатура, Оксана Попович, Рая Руденко, Ірина Сеник, Ніна Строката-Караванська та інші.

Згадаймо про перших жінок піонерок в Канаді, героїчних *„завойовниць прерій"* - це були жінки великого духа, їх шлях був неописано важким, бо як писав Ілля Киряк тут, на них не чекали „плоти з ковбас, чи стріхи з солони ни". В умовинах піонерства вони мозолями рук і печалем серця ви точували кращу долю, зберігаючи і передаючи у спадщину нащадкам своїм скарб рідної мови, пісень, звичаїв і культури. Не дивлячись на те, що по своїй природі жінки фізично слабкіші від чоловіків, вони ставали поруч з мужчинами до важкої праці, корчували ліси, виробляли поля, ліплячи вареники своїми мозолястими руками, таким чином допомагали будувати церкви, школи, читальні, лікарні і засівали в душі дітей зерна своєї віри, привезеної з України. Серед сучасниць, які перейняли естафети і з горідстю несуть її, а їх чимало, назву бодай кілька. Галина Гнатишин, мати бувшого Генерал Губернатора Канади Романа Гнатишина. вона була активна в канадських та міжнародних жіно-

чих організаціях, чим спричинилась до поширення інформацій і про політичне положення українського народу в Україні, а особливо по II світовій війні. Стефанія Савчук вчителька за фахом, своє життя поставила на службу народові. Крім українських організацій була провідним членом Червоного Хреста, міжнародного руху Матерів Канадської місії для ЮНЕСКО, і член Національної Жіночої Ради Канади. Савеля Стечишин, за свою працю була занесена до книжки "Notable Saskatchewan Women", Ольга Свистун, Євгенія Ситник, Дарія Янда - заслужена суспільно-громадська діячка і журналістка, добродійка Марія Керніцька - вірна і невтомна помічниця свого мужа о. Франка на церковному і громадському полі, Наталія Когуська, активна діячка перша редакторка журналу „Промінь", була Головою Союзу Українок Канади, Головою Комітету Українок Канади, Анна Вах, редакторка журналу Жіночий Світ стоїть на сторожі культури українського народу. Незлічені години самовідданої позаурочної праці віддає на благо жіноцтва в Канаді, Оля Рогатин - щира українка, у грудях якої б'ється гаряче серце, що палає великою любов'ю до України і її народу. Вона мужньо перенесла вже п'ять операцій на клубі, і не раз затиснувши зуби від болю вчить хор та українську школу і до того без жодної винагороди за свою працю. Це її дар, її пожертва. Соня Бейзик, народжена в Канаді, вчителька по професії, все своє свідоме життя посвятила українській справі в жіночих організаціях як крайова голова в Союзі Українок Канади і Комітеті Українок Канади. Голови СФУЖО Олена Кисілевська, Марія Квітковська, Лідія Бурачинська, Оксана Соколик. Їхня праця і вклад безмежні. Багато самовідданої праці вклала в українську справу такі як Ольга Войценко, Теодора Гаврисишин, Ольга Юзвишин, Марія Ткачук, Ангелина Павлик та багатобагато інших.

Конні Сарчук, коли почувши, що в Україні біда, бо так багато молодих людей повернулися з Афганістану каліками, поїхала в Україну, вчити їх які вправи робити, щоб допомагати собі бодай доглянути за собою. Сенді-Оксана Кунанець разом з Зенею Кушпета, роками ти хо і скромну з посвятою віддають себе всеціло праці з проектом Надія в Україні. Шерил Карін, ще одна українка, наша сучасниця, з якою може й не раз зустрічаємось на вулицях міста, але не знаємо, що це вона, почувши, що в Україні є проблема алкоголізму, поїхала допомагати організовувати такі Анонімні товариства Алкоголіків як тут в Канаді, бо виростала в сім'ї, де батько був алкоголіком. А ось зовсім недавно Петруся Гаврилів разом з чоловіком Станіславом - вчителі по професії - поїхали в Україну на свій кошт, щоб там в Городенці навчати англійської мови і мали 78 студентів починаючи від наймолодших школярів до лікарів, учителів, інженерів.

Підсумовуючи вищесказане, варто підкреслити, що справедливим і залуженим є порівняння жінки з Сонцем - із символом життя й чистоти.

Рука, що рухає колискою, рухає світ. Вона забагато любила, щоб могло бути інакше.

Отож Вічная Пам'ять відійшлим у Вічність! Многая Літа живим! Честь і слава та доземний уклін усім героїням нашого славного українського народу.

Нехай Милосердний Господь і надалі надає витривалості й мужності українській жінці з гідністю нести цей вогонь самовідданості і героїзму, запалений жінками попередніх століть, на благо не тільки українського народу, а всього людства.

Доповідь на „Свято Героїнь" підготувала і виголосила Марія Корчевич на Свято Героїнь 18 лютого 2001 р. у Вінніпезі. Пані Корчевич в цей час є членкою крайової управи Комітету Українок Канади. Також кореспонденційною секретаркою крайової управи Союзу Українок Канади і рекордовою секретаркою Манітобської провінційної екзекутиви Союзу Українок Канади.

Жінки Постаті
Women of Influence

Transcona woman awarded one of the legion's highest honours

By Wanda McConnell
Herald Editor

Every volunteer organization seems to have that one person who goes above and beyond the call of duty. At the Transcona Legion Branch, members of the ladies auxiliary will tell you that person is 72-year old Emily Bazylo. There was nary a dissenting vote when it was suggested Bazylo be nominated for the Royal Canadian Legion's Meritorious Service Medal.

"I just had to mention her name and everyone said 'Go for it!'" recalls Lois Erickson, herself a long-time, dedicated volunteer with the auxiliary. Erickson, with the help of Bazylo's daughter Darlene Kolton, compiled a thick and impressive document describing their nominee's service record.

The nomination, which takes into account volunteer work within the legion and the community, must make its way through local and provincial ranks before being considered by Dominion Command, the top level of the legion. To the auxiliary's delight the nomination was approved and Bazylo's name added to the ranks of legionnaires across Canada who have received one of the legion's highest honours. Only three men and three women, including Bazylo, have earned the award in the Transcona branch's 75 year history. "I'm deeply honoured," she says of being the recipient of the medal, which joins three others she already wears on her uniform. I still don't know why I got it," Bazylo says, smiling.

But a quick scan of the citation explains why, points out Erickson. Not only is she involved in the legion in a myriad of ways - from holding executive positions to shopping for supplies, to shopping for and delivering gifts for shut-ins, to playing cabbie for other members - but she's also heavily involved in her church, All Saints Ukrainian Orthodox.

Emily Bazylo

In both places, she has convened teas and banquets, made thousands of perogies and been involved in countless fundraisers. She also sings in her church choir, plays bingo at the legion, when she's not helping to run them, and carpet bowls there weekly. She has also enumerated for elections and canvassed for the diabetes association.

But it's the legion and her church that consumes most of her time each week. "If I'm not here," she says, looking around the legion clubrooms, "I'm at the church."

"We have to make an appointment to see her," jokes her daughter Darlene, who adds that she and her sister and three brothers, all of whom live in Winnipeg, were thrilled when their mother won the award. Bazylo, whose husband Mike died 12 years ago, says she joined the auxiliary about 25 years ago when her husband was a member.

"I thought I'd like to come out and join the ladies. They approached me to join and I said 'sure.' Then they put me to work," she laughs.

She has never regretted joining, or the work that's come with membership, although she'd tell you she doesn't do any more than any other member.

She jokes that the reason she volunteers so much is to avoid housework. "But really, I enjoy doing it. I like meeting people and helping people. If I weren't doing this I might be at home vegetating."

Somehow, that just doesn't seem likely.

As mentioned in the above report, Emily Bazylo is very active in her church, namely, All Saints Ukrainian Orthodox Church in Transcona and in the Ukrainian Women's Association of Canada. Her involvement in the UWAC includes: president of the Lesia Ukrainka Branch at All Saints Church in Transcona; Treasurer of the Manitoba Provincial Executive; Auditor of the National Executive of the UWAC.

МАТЕРЯМ

Коли розквітлюють всі квіти весняні,
І радісний лине птахів переспів,
Вам друзі, сказати я хочу про маму,
Одне лиш хвилює - чи вистарчить слів?

Чи вистачить слів щоб сказти про очі,
Про мрії, про зморшки на чистім чолі,
Про руки двайливі, до праці охочі,
Про ту, найдорожчу, що є на землі?

На жаль, ще не скрізь на блакитній планеті
Спокійно й щасливо живуть матері . . .
Згадаймо про війн жахливі тената,
Що чорними хмарами пливуть ще в горі.

Про матір вкраїнську не забуваймо,
Про сум їх - прикритий жалобою вій,
Що день - денно живуть із болем у серці
За тих, що вмирають - не винні не вчим.

Про матір вкраїнську не забуваймо,
Про ту, що плекає любов у дітей
До рідного краю, до рідної мови,
Боротись за волю і вірно служити країні своїй.

Наталія Кібець
Міннеаполіс, Міннесота США
травень, 2001 р.

МАМИНА НАУКА

Згадується часто та хвиля мила
Як мене Мати розуму вчила,
Де б не пішов ти, будь гідний всюди
Добрих і чесних люблять всі люди.

А всього злого ти бережися:
І хто поганий, з ним не вяжися.
Шануй всіх старших і бійся Бога,
Це найсвятіша життєва дорога.

Мами не маю . . . Час утікає,
Та слово Мами не пропадає,
Як лиш згадаю її святую -
Її науку завсіди чую.

Для неї вірний душею й тілом,
Її шануймо словом і ділом.

The above verse was found in the effects of Kateryna (Bilyk) Bayda (1914 - 1999). Born in St. Julien SK, she lived in Prince Albert SK and was a member of our church there.

Submitted by her oldest son, Taras Bayda

Ukrainian Museum of Canada - UWAC Annual Conference, Toronto, Ontario March 30 - 31, 2001

The UMC - UWAC held its annual conference at St. Vladimir's Institute in Toronto, Ontario. Participants included: Sonja Bejzyk, national UWAC president; Michael Zaleschuk, national president USRL of Canada; Bill Kereluk, chair SUS Foundation; Orysia Sushko, Promin editor;Eugene Kucey, chair Board of Directors UMC-UWAC; Randy Bodnaryk, Curator and Acting Directors UMC-UWAC; other members of the Board of Directors UMC-UWAC; representatives from all the Branch Museums and Provincial Executives of UWAC. As well members of the Ontario Branch of the Museum, who hosted the conference were in attendance as well as other interested guests.

Besides the usual reports, the conference agenda covered a wide scope of issues that will impact on the future growth and development of the Museum. The program was exceptionally well conducted by the chair, Eugene Kucey, in that all items were covered in the appropriate time, while allowing adequate discussion time for participant input and decision making.

A highlight of the weekend was the organized visit to the Royal Ontario Museum to view the Scythian Gold exhibit from Ukraine. Conference participants expressed sincere gratitude to the organizers for providing them with this unique opportunity.

The conference concluded with a banquet on Saturday evening. The organizers planned a most interesting banquet program, chaired by Claudia Mykytiuk, president of the Ontario Branch of the Museum. The Arkan Dance ensemble's presentation of the "Pryvit and Dance of gold" (featured at the opening of the Scythina exhibit at ROM) delighted the participants. The guest speaker Prof. Eugene Luczkiw, delighted the audience engrossed in his energenetic presentation. The following Ontario Branch Museum members were recognized for their many years of volunteer service: Yvonne Ivanochko, Halia Kluchko, Stefania Olynyk, Anastasia Parsons and Halia Sluzar.

The banquet participants were honoured by the presence and greeting of His Grace, Bishop Yurij as well as the presence of V. Rev. Bohdan Sencio of St. Volodymyr's Cathedral. Other special guests included: William Sametz, vice-president of the World Congress of Ukrainians, Marika Szkambara, president of the Ukrainian Canadian Congress, Toronto Branch who presented honorary certificates to Halyna Melnyk-Marko and Helen Scherbluk for their untiring efforts on behalf of the Ukrainian community in Toronto on the occasion of the celebration of 100 years of settlement of Ukrainians in Toronto.

One of the other highlights of the evening was the presentation of grants

Left to right: Bill Kereluk, President SUS Foundation presenting Eugene Kucey with a grant for the the main UMC-UWAC

made by the SUS foundation to the main Museum and its Branches. William Kereluk, chair, Eugene Yakovitch treasurer and Stefania Spytkowsky, secretary, assisted in the presentations. The Foundation has provided financial assistance to the Museum and its branches for a number of years and continues to do so in the present. Their assistance is greatly appreciated and assists in their various projects.

As is evident, this most enjoyable and interesting evening brought conclusion to a highly successful UMC-UWAC conference.

On Sunday out of town guests attended Holy Liturgies at the UOCC churches in Toronto before heading home to begin implementing the many positive suggestions and decisions of the conference.

O.S.

Pictures of the conference have been graciously provided by Michael Zaleschuk.

Left to right: Sylvia Stasiuk, Vancouver Branch UMC-UWAC receiving grant from Stephania Spytkowsky, secretary SUS Foundation

Conference participants, left to right: Halia Sluzar, Michael Zaleschuk, Sonja Bejzyk, Orysia Sushko, Bishop Yurij, Rev. Sencio, Adele Kereluk

Left to right: Claudia Mykytiuk, Toronto Branch UMC-UWAC receiving grant from Stefania Spytkowsky, secretary SUS Foundation

Peter Rupchan: Saskatchewan Potter

The Ukrainian Museum of Canada UWAC will be opening an exhibition of pottery by Peter Rupchan on Friday, April 20, 2001 at 7:30 p.m. the exhibit will continue until June 10.

Peter Rupchan learned his skills as a potter in Ukraine. He immigrated to Canada in 1905, and soon married and settled on a farm near Usherville, Saskatchewan. Working largely in isolation, and with the responsibilities of raising a family and establishing a homestead, Peter was still able to set up a pottery business using local clay and homemade glazes. Peter began selling his pottery by 1913. Peter Rupchan is recognized for his ingenuity, resourcefulness and persistence in his ability to produce his pottery under harsh conditions. His pottery followed the styles he had learned in Ukraine, and served the practical needs of the people in the surrounding area to whom he sold his work.

For further information contact the Ukrainian Museum of Canada st 306-244-3800.

THAT WONDERFUL MOTHER OF MINE

The moon never beams without bringing me dreams
Of that wonderful mother of mine.
The birds never sing but a message they bring
Of that wonderful mother of mine.
Just to bring back the time, that was so sweet to me,
Just to bring back the days, when I sat on her knee.
I pray ev'ry night to our Father above,
For that wonderful mother of mine.
I ask Him to keep her as long as He can
That -- wonderful mother of mine.
There are treasures on earth, that made life seem worthwhile,
But there's none can compare to my mother's smile.
(Refrain)
You are a wonderful mother, dear Mother of mine.
You'll hold a spot down deep in my heart,
'Till the stars no longer shine.
Your soul shall live on forever,
On through the fields of time.
For there'll never be another to me,
Like that wonderful Mother of mine.

-- Clyde Hager

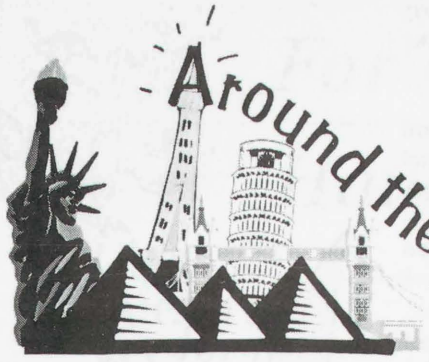

МОСКАЛЬ І МОСКАЛЬСТВО В ШЕВЧЕНКОВІЙ ПОЕЗІЇ

(УВАН, Вінніпег). На повищу тему, в неділю 25 березня, ц.р. з рамени УВАН в Канаді, у приміщеннях Осередку УКО в Вінніпезі, д-р Ярослав Розумний, професор Манітобського Університету, виголосив доповідь з приводу 140-річчя смерти Тараса Шевченка. На основі нових матеріялів, що появилися у тритомнику Кирило-Мефодіївське товариство (Київ, 1990), він проілюлстрував радянське фальшування слова *москаль* у Шевченковій поезії, яке радянські Шевченкознавці послідовно пояснюювали словом „солдат" або „дворянин", включно з виданнями *Кобзаря* 1989 і 1991 року, де ще говориться: „Тема 'Катерини' - страждання простої жінки, яку спокусив і покинув дворянин". І за подібним ключем коментовано Шевченкового москаля у всіх його творах.

Натомість, переклади Шевченкових поезій на російську мову, зроблені спеціялістами III Відділу (царського органу політичного розшуку і слідства) для судового процесу над кирило-методіївцями, 1847 року, всюди Шевченків етнонім москаль перкладають „русский", а *Московщина* - „Россия". Шевченкове: „Кохайтеся, чорнобриві, Та не з москалями, ..." перекладено „Любите, чернобровые, только не рисских, они чужие й введут вас в беду, русский шутя полюбит и уйдет в свою Россию ... они чужие и смеются над вами..." І так, перекладається слово москаль у всіх Шевченкових поемах, перекладених III Відділом.

Крім „Катерини", доповідач зупинився над темою свідомого й несвідомого гріха зради *москалеві* в містерії „Великий льох", і над темою *москальства* - в „Москалевій криниці".

В „Великому льоху", за несвідомий гріх зради, караються три душі молодих дівчат - одна за те, що перейшла (з повними відрами) шлях Хмельницькому, як він їхав у Переяслав з Москвою договір підписувати; друга за те, що Петрові І коня напоїла, як він вертався з під Полтави; а третя - немовля згрішила тим, що всміхнулася до галери Катерини II. „Три ворони" символізують свідомий гріх зради своєї батьківщини, а три „лірники" відображують провідну верству в Україні Шевченкового часу - втомлену, вайдужу й несвідому. Всі вони, у свій спосіб, зраджують і служать *москалеві*.

В „Москалевій криниці" (1857), в особі москаля Максима, зображена омосковлена частина українського суспільства Шевченкового 19-го ст. І в цій поемі, говорив доповідач, виступає новий Шевченків герой - „варнак", який топить „москаля" Максима в його власній криниці.

У другій частині своєї доповіді, д-р Розумний зупинився над причиною маскування вчинків *москаля* і запропонував наступне вияснення: „Для будівничих нової імперії - Радянського Союзу - який творився на базі російського етносу та формувався на його мові й культурі, було необхідним відкинути сплямлене зображення москаля й небезпеку *москальнства* та створити нове, очищене, навіть ідеалізоване, обличчя будівничих імперії, оголосивши цей народ „братнім" та „найстаршим" у слов'янській сім'ї".

Було необхідним, він твердить, піднести історичний і політичний профіль того народу й зобразити його, не як займанця, а як будівничого та запустити історичне коріння нової імперії якнайдальше в старовину. Треба було створити уявлення сили й визначити провідну ролю тієї сили та вкласти це в гімн „непорушного" Союзу, який навічно зв'язала „Великая Русь".

Від українців треба було забрати Шевченка і приєднати його до цього творення, віповідно скоментувавши і скорегувавши його, а особливо Шевченкові референції до тих місць в історії України, до яких мала відношення або вмішувалась Росія.

Тому, гріх зведення і зради Шевченкової Катерини знімається з Івана-росіянина й перекидається на аморфного Івана-солдата, або зводиться цю зраду до рівня марксистської „класової боротьби".

Однак, замість очиститися, продовжував проф. Розумний, радянська маска нашарувалася новими - ще глибшими сказами, масштабнішими злочинами геноцидів, тюрем, заслань і смертей невинних людей, а на тих, що осталися живими залишила травми та незагоєні рани. „Чи новий політичний клімат, риторично запитав доповідач, який прийшов на територію розваленого Союзу скине попередні маски - покаже майбутнє".

Свою доповідь д-р Розумний закінчив, звертаючись до сучасної політичної кризи в Україні, в 10-річчя її незалежности, і коли на вершках держави говориться про „спільність багатств" Київської Русі. - „Значить, сказав він, „москалевої криниці" в Україні ще не записано, „чорні ворони" продовжують кружляти над Шевченковою землею й містерії „Великого льоху" ще не розв'язано.

Президія УВАН в Канаді

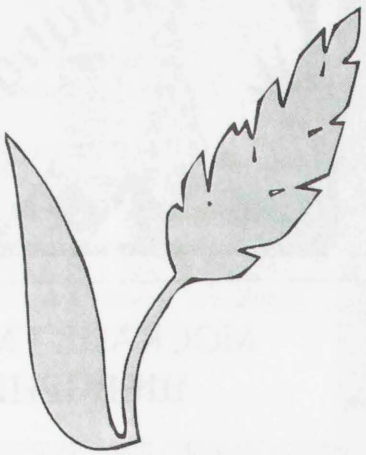

Life and Culture
Життя і Культура

ПРИКМЕТИ ДОБРОГО ПРОВІДНИКА

- Це людина інтелігентна, добре та широко освічена, глибока, яка постійно набуває нового знання, росте.

- Це людина повна ентузіязму, доброї волі, доброї гадки, яка позитивно дивиться на життя, чується вдоволеною, є оптимістом.

- Це людина певна себе, певна своїх переконань, певна важлиости справи котру взяла на себе й переконана, що те що робить є важливе для неї і для других.

- Це людина відпружена, прихильна до других, спокійна, усміхнена, дотепна, яка не надто всім переймається.

- Це людина гарної постави, зрівноважена, яка добре панує над своїми почуттями, нікого не клопоче своїми турботами й не накидає свої почуття другим.

- вона любить людей, товариська, уміє уважно слухати, уміє відчути й зрозуміти погляди інших, легкопри тягає других до співпраці й добре співпрацює з ними. Одним словом добрий психолог і дипломат.

Усі ці прикмети тяжко знайти в одній особі, не всі маємо це вроджене. Однак працею на собою, здисциплінованістю і практикою, можна і потрібно бодай наблизитись до такого ідеалу.

Найлегше вирощувати провідниць в рядах членстав, де під час праці в організації особа набирає досвіду й практики.

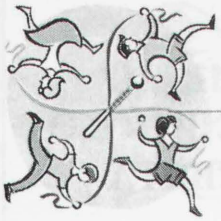

For Our Children

Нашим Дітям

НА СВЯТО МАТУСІ!

Гарна мамочка Ганнусі
Ще гарніша Степанця -
Та з усіх мамів найкраща,
Наймиліша є - моя!

Пан-Бог дав мами нам добрі,
Бачу, знаю не одну -
Та з усіх моя найліпша,
Я її найбільш люблю.

Вранці - як відкрила очі,
Є колачик, молоко . . .
День цілий - із рук матусі
Дістаю усе добро.

Маю все - чого захочу:
Чи то хліба, чи води,
При матусі я не знаю
Спраги, стужі, ні біди . . .

Мама, чеше, убирає
Бавить, вчить ціліський день;
А при зіроньках співає
Колискових тих пісень . . .

От така вона! Моя!
Добра, ясна, як свята!
Щоб і світ весь перейти, -
Годі кращої знайти!

Боже! Боже! Вчуй дитинку,
Вчуй, прийми молитву цю:
Задержи в здоров'ю, в щастю
Любу мамочку мою!

У. Кравченко

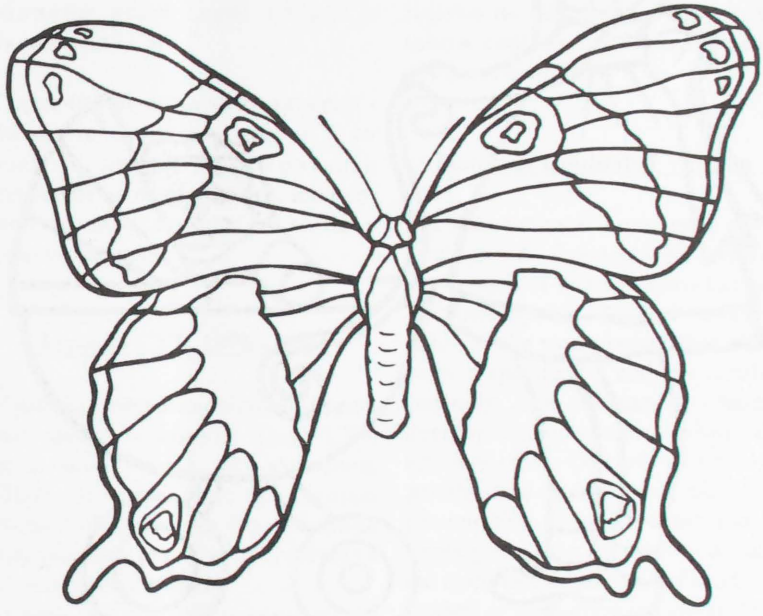

БАБУСЯ

Бабуся! . . .
Хіба вже старістю повіяло?
Чи може внукою чи
внуком ви обзавелись?
Уже не личить жити
власними надіями,
І серце стримуй
Хай не рветься ввись . . .
Бабуся! . . .

Слово любе -
мов перлина . . .
І ясний спокій душа огорта,
коли дитя схиля
голівку - золото.
До вашого щасливого лиця.

І ручки простяга
крихіточки,
Очима просить,
ну, візьміть мене,
І зацвітуть в очах
веселі блискітки,
Заб'ється серце . . .
Гордість огорта . . .
Живіть і будьте ви
щасливі всі бабусі,
Передавайте внукам
досвід життьовий,
Євшаном - зіллячком
частуйте,
І зберігайте чистий
погляд їх очей.

Наталія Кібець, 1966 р.

МИ ДО МАМИНОГО СВЯТА

Ми до маминого свята
Готувалися завзято . . .
Виплітали кольорові
Ці ось кошички для книжки,
Що кривенькі вийшли трішки . . .
Ми картинки малювали.
Ми дарунки готували
Власними руками
Кожен сам для мами!

Любі мами! З вашим святом
Вас вітають всі малята!
Ми вас, мами, зустрічаєм
Віршами й піснями,
Бо усіх ми вас кохаєм
Наші рідні мами!

І. Кульська

ДЛЯ РІДНОЇ МАМИ

Сказав мені мій тато,
Що скоро в мами свято
Я ж так його чекаю
І хустку вишиваю.

Тихесенько співаю
І хустку вишиваю
Шовковими нитками
Для рідної для мами.

Г. Бойко

ПОДАРУНОК МАМІ

Я зірвала в полі
Дзвоник голубий,
Принесу в дарунок
Мамі дорогій.

Я його на сукні
Мамі приколю
Бо найбільше в світі
Маму я люблю.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Місяць травень - це найкращий місяць у році. В цей місяць ввесь культурний світ віддає пошану матері та дякує за її турботи - це символ чогось найкращого і найдорощого.

З нагоди Дня Матері, бл. пам. Блаженніший Митрополит Андрій, вітаючи матерів сказав „Поклала мати піонерка підвалини під українську організацію, дала Тобі в руки Смолоскип, щоб Ти просвічувала дорогу собі й своїм дітям. Я хочу вірити в Тебе, українська МАМО, що Ти будеш гідно сповняти свій обов'язок і хочу вірити, що в день Свята Матері Ти будеш з почуттям своїх заслуг приймати признання, які Тобі належаться. Коли хочеш бути щасливою й шанованою, відчини двері своїй дитині в український Світ..."

Сердечно вітаємо всіх матерей і бажаємо кріпкого здоров'я та многих, многих літ. Урочисто відзначім це велике свято, щоб виявити свою любов і вдячність нашим матерям.

Історія СУК 1976 - 2001

Крайова управа продовжує працю над проєктом книжки історії СУК за останні 25 років свого існування. Підготовляючи опис про історію Вашого Відділу чи Провінційної управи, просимо Вас дотримувати ся наступних правил:

i) опис діяльности в українській або в англійській мові повинен бути надрукований (size 12 font, double spaced), не більше як дві сторінки;

ii) дозволяється максимум 10 фотографій;

iii) всі імена повинні бути друковані двомовно;

iv) всі описи діяльности повинні бути одержані Крайовою управою СУК до 1 жовтня 2001 р.

Пропамятна Тарілка

Виготовлено пропамятну тарілу з нагоди 75 ліття СУК, яку можна набути за ціну дванадцять долярів ($12) від 1 травня 2001 р. GST включений в ціні, але буде додатковий кошт на пересилку. Надіємося, що члени куплять ці тарілки на дарунок для других, як також собі, як особистий сувенір цієї значної події.

National Council of Women

Our Association is represented at the local, provincial and national levels of the Council of Women across Canada. This participation allows us to have a voice in the many issues that affect women specifically and our families generally. It is vital that we continue developing partnerships within the structure of the Council and wherever possible take on leadership roles. The presentation of annual reports at all levels give us the opportunity to share the multi-faceted role of our Ukrainian women as we nurture our cultural and spiritual heritage while integrating into contemporary Canadian society. We must value our membership in the Council of Women and make certain that we have appropriate representation at all levels.

52nd National Convention of the USRL of Canada
August 9 - 12, 2001
Radisson Hotel, Burnaby, B. C.

Registration $225.00
Guests $35.00 plus meals
СУМК $150.00

Room rates:
Standard room with 2 double beds for 2 people - $99.00 plus taxes. Extra

person per room $10.00 each. No extra charge for guest parking. CYMK delegates will be in lower wing beside the outdoor pool.

Tentative Program

Thursday, August 9th, 2001
Registration all day beginning at noon
4:00 to 7:00 p.m. - Order of St. Andrews AGM
7:00 p.m. - Official opening

Friday, August 10, 2001
Registration continues
8:30 - 9:30 a.m. - separate sessions
9:30 - 10:00 a.m. - nutrition break
10:00 - 12:00 p.m. - separate sessions
12:00 - 1:00 p.m. - Lunch
1:00 - 3:30 p.m. - Separate sessions
3:30 - 3:45 p.m. - nutrition break
3:45 o 6:30 p.m. - UWAC Museum annual meeting
6:30 - 8:00 p.m. supper
8:00 p.m. - CYMK concert

Saturday, August 11
8:30 - 9:30 a.m. - separate sessions
9:30 - 9:45 a.m. - nutrition break
9:45 - 12:00 p.m. - USRL general session
12:00 - 1:00 p.m. - lunch
1:00 - 3:00 p.m. - USRL general session
3:00 to 3:15 p.m. - nutrition break
3:15 - 4:15 p.m. USRL general session
4:14 - 5:00 p.m. - SUS Foundation AGM
5:00 - 5:45 p.m. - St. Andrew's College, Institutes, Ukrainian Voice, UCC and World Congress information sessions.
6:30 p.m. - Banquet - UWAC 75th Anniversary and USRL Awards presentations.
Proposed guest speaker - Senator R. Andrechuk
9:00 p.m. - midnight - Zabava

Sunday, August 12
9:30a.m. - 12:00 p.m. - Divine Liturgy, Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral, Vancouver
1:00 p.m. - lunch at Radisson Hotel. We will be bussed to and from church on Sunday.
Conference wrap up speaker
Official closing of the 52nd USRL of Canada Convention

CORRECTION

Please note that the president of the Manitoba UWAC Provincial Executive is Olena Garrity and not Olga Kowalchuk as printed in the Easter Greeting in the April issue of Promin. We apologize for the error. *Editors*

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Letters to the Editor
Від наших читачів

Останній 2 числа були прекрасно редаговані. Головно ці статті в англійській мові цікаві для тих що не читають добре по українському. Лише все думаю, щоби люди читали .... і це.

Бажаю Вам в новому році і в новому тисячолітті, ще кращих успіхів у Вашій нелегкій, такій благородній праці.
Остаюсь з пошаною,

Анна Курима
location?

I have been a subscriber since Promin number one, and have not missed any issues. It is truly one of the finest and very valuable journals that I know of, and may you continue the wonderful work and be rewarded.

Ann Papish
Saskatoon SK

Для мене особисто Промінь є цінною перлиною для жіноцтва і його перечитую з великою насолодою для душі.

Сердечне спасибі за Ваше благородне діло!

добр. Ольга Сацевич
Бернебі, Б. К.

Нетерпляче очікую кожне нове число і перечитую всі статті від початку до самого кінця. Надіюся що ви і на далі будете випускати журнал на такому-ж високому рівні, і що ми всі будемо гордитися нашим Променем.

Констанція Чорна
Місісага, Онтаріо

I especially enjoy the articles on culture and traditions in your publication, and look forward to receiving it each month.

Zoria Kanasevich
Eatonia SK

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Громадська Хроніка
Community Events

Ново-обрана голова Провінційної Екзекутиви Союзу Українок Канади на Альберту

Оксана Енслен, наша ново-обрана голова Провінційної Управи Союзу Українок Канади. Вона управлена товариським життям. Минулими роками вона часто була в проводі різних організацій. Оксана Енслен - бувша голова, через два роки, Союзу Українок про Катедрі св. Івана в Едмонтон, а також бувша голова, через два роки, Українського Музею Канади - СУК, Філії в Альберті. Хоч родинні обов'язки вимагали від неї багато часу, вона все таки включи ла своїх дітей у свої програми. Тепер її п'ятеро дітей вже дорослі. Вона також доглядає свою маму, Лесю Хом'як, якій 86 років і хресну тету, Олену Лобань, якій 93 роки. Оксана є голова хору <Дніпро> від 1997 року. У той час хор видав CD (компакт диск) *коляд* і CD *Святий Дніпро* разом у співучастю з Українським Оперним хором із Торонта. В українській громаді Едмонтону вона служить при Управі Української Суспільної Служби, довгі роки була активна в Українській Двомовній Програмі, як член або голова Шкільних Рад. Ми щасливі що вона погодилася виділити свій час на таку відповідальну ролю, себто проводу Союзу Українок Канади на нашу провінцію.

Oksana Ensslen

Тепер вона співає в церковнім хорі та, як усі Союзанки, допомагає при кухні. Давніше вона вчила в недільній школі при Катедрі св. Івана від 1979 до 1989 р. і провади ла садочок при Катедрі один рік в 1982-83 рр. Вона не відмолвилася помогти ансамблеві <Шумка> в їхніх плянах у виконанню танцювальної програми. Як бувша Пластунка до 30-го року життя, вона переконана що товариська праця необхідна для збереження нашої мови і культури.

Ліна Гулуцан

Left to right: Larissa Opyr - President of SUMK, David Makowsky - Past President, John Jurychuk - President of TUS, Fathern Stepan Semotiuk, Michael Zaleschuk - National President of SUS, Sonja Bejzyk - National President UWAC, Mrs. Zennovia Sakowsky - Past President Alberta UWAC

Анастасія Колісник-Добромиль -- 90 літ уродин

Дня 26-го лютого 2001 р., зійшлися приятелі до дому Анастасії Добромиль щоби привітати і вшанувати її з нагоди дня уродин - 90 літ. Ювілянтка була дуже приємно заскочена всіма бо сподівалася лише 3-ох або 4-ох приятелів.

З огляду на те що ювілянтка тільки пару тижнів перед уродинами перебувала у лікарні, кількість гостей було обмежене, бо свято мусіло відбутеся в домі пані Добромиль.

Гості принесли цвіти, вино і торт, та піднесли тост за здоров'я Анастасії і заспівали Многії Літа.

Сама ювілянтка гостила гостей смачною перекускою, хоч всі вже були по обіді. Відтак Оля Дерій внесла великий торт з свічками і всі заспівали "Happy Birthday". Настрій в домі пані Добромиль був дуже теплий та веселий. Вона розповідала про давне і заспівала гостям кілька пісень з молодих літ. Хоч вік вже поважний, пані Добромиль є дуже молода думкою, вдачою та поведінкою. Поміж присутними були приятелька, пані Катерина Іванишин, 93 літна, але також були жінки у 50-их і 60-их роках. Анастасія все любила бути в товаристві молодих осіб і бере участь в оказіях що молоді жінки організують. Анастасія Добромиль

є довго-літна членка Катедри Св. Софії та членка Союзу Українок Канади, Доньки України в Монтреалі від 1935 року. Була головою відділу від 1943-45 і 1946-51 та займала інші позиції у відділі. Вже довгі роки є почесна голова нашого відділу. Ввесь час була і ще є дуже активною в громаді. Рівнож належить до Братства Християнського Милосердя та відвідує хворих у лікарнях і в їх домах по її можливостах. Вона чується щасливою що має добру приятельку, Олю Дерій, котра 'заступає мою доню', бо доня Катруся живе у Флориді, США.

З приводу цього ювілею, присутні зложили пожертви на журнал ПРОМІНЬ, і ювілянтка також долучилася до цього. Разом зібрано $65.00. По $5 зложили слідуючі: Катерина Іванишин, Оля Регуш, Оля Ковч, Оля Нарепеха, Оля Дерій, Маруся Зимовець, Маруся Текела, Маруся Венгер, Ірина Герич, Оксана Русин, Евгенія Підвисоцька, Галина Папіч, Анастазія Добромиль.

На закінченні всі встали в коло та заспівали *Де Згода в Родині*, і так довершили дуже гарний ювілей.

Бажаємо Анастасії Божого Благословення, кріпкого здоров'-я та радости, На Многі Літа!

М.В.

З нагоди Почесного Членства в Союзі Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі та з нагоди 60-ліття відділу цього року, жертвую $60.00 на пресовий фонд Променя.

Павліна Ігнаш
Вінніпег, Манітоба

З нагоди 85-ої річниці з дня народження моєї мами ОЛІ ГАБРИШ з Саскатуну, що припадає 18 травня 2001 р., складаю пожертву в сумі $50.00 на пресфонд Променя. Бажаю їй доброго здоров'я та Божого благословення на многії літа!

Надя Гавриш-Мекдоналд з родиною
Калгарі, Альберта

Celebration in Vernon B. C.

Certificates (# of years in brackets) were awarded to: (front row l to r) Lena Kucher (62), Sophia Kniaz (49), Antonina Zozula (47), Dorothy Panchuk (65). (back row l to r) Anne Buyar (53), Maria Sokol (62), Pauline Kindrachuk (50) Mary Soroka (48) Mary Demko (35), Joan Nakonechny (45), Rose Hryhirchuk (53), dobr. Paraskevia Blazuk (49), Anne Shepel, guest speaker. Absent: Nellie Mykytiuk (59), past member shut-ins Mary Popowich (50+) and Angela Sorochuk

On November 26, 2000, UWAC, St. Olha Branch in Vernon, B. C., celebrated the 40th anniversary of Promin, Sviata Knyshky, and presentation of membership certificates (hramoty). The Divine Liturgy was served by V. Rev. Fr. Pawlo Berezniak and Rt. Rev. Fr. Peter Blazuk. After the Liturgy everyone came to the church hall which was appropriately decorated with the 40th Anniversary of Promin banner. A large display of books, journals, and albums of 1961 - 2000 issues of Promin added to the occasion. After the blessing a hearty lunch was enjoyed by all.

President Sophia Kniaz welcomed the guests and introduced the keynote speaker, Mrs. Anne Shepel, past president of the B.C. UWAC provincial executive.

In her speech Anne Shepel paid tribute to Natalia Kohuska, first editor of Promin, for her many years of dedicated devotion and commitment to the task of producing a most valued publication. "In Promin we find exceptional reading that lifts your spirits. It is beautifuly presented, well written documenting the outstanding accomplishments of indivduals and branches. It is a tool for keeping in touch with each other. Since the first issue, we have seen Promin blossom and grow into a journal that we are most proud of, one that parallels with the best community publications in the world - always keeping up with the times."

Anne Shepel commended Olena Hryn, following in Natalia's footsteps, for her outstanding role as editor. Also praiseworthy words were expressed to the present editors, Orysia Sushko and Oksana Sushko, for doing fantastic work in the new format and presenting a journal we can all be proud of.

Secretary Yvonne Panchuk carried on with the program inviting the Ladies' choir to sing a couple of songs. A duet was sung by Rt. Rev. Fr. and Dobr. Blazuk. A medley of Ukrainian selections was played on the piano by Dorothy Panchuk.

The presentation of membership certificates was carried out by Sophia Kniaz and Anne Shepel, while Yvonne Panchuk read the tributes to the recipients. There were 13 certificates presented, including five for over 50 years' membership and four for over 60 years' membership.

Following the presentation dobr. Blazuk sang a solo and Dorothy Panchuk read a poem "Selo" from a past issue of Promin. A humorous narration from one of Danny Evanyshen's "Voiko Yurko" books was read by Yvonne Panchuk.

A donation plate for Promin fund was passed which amounted to $100.00

V. Rev. Fr. Berezniak, in his closing remarks, thanked everyone for attending, the participants in the program, and congratulated the award recipients. He also expressed special thanks to Anne Shepel for her presence and most interesting address that made our event so successful.

The afternoon concluded with singing.

Submitted by Pauline Kindrachuk
Promin Convener

CORRECTION

Please note corrections for the following errors in the April issue of Promin, in the Annual Report of the UWAC, O. Pchilka branch in North Battleford (page 21):
The position of assistant secretary should have read Minnie (Mikhayleena) Woytiuk.
The position of treasurer was ommitted, and should have read Sally Lazarowich.
The surname of Olga Byckal, Representative to the Museum, was misspelled. The name "Irene Yarmuch", in the Funerals Committee, was misspelled. The "i"(in Ukrainian) should be a "y"(in Ukrainian)to spell "Yarmookh".

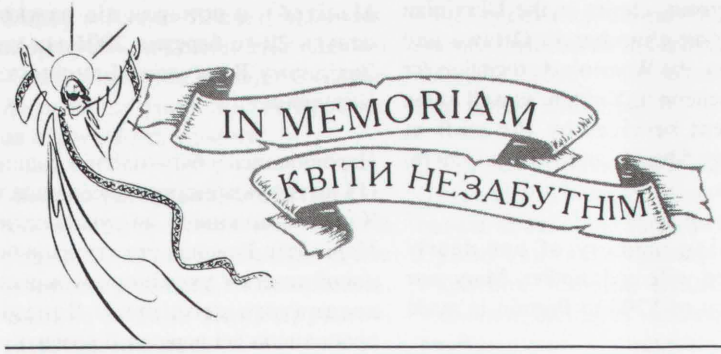

Добр. Параскева Федак

В 25-ту річницю упокоєння дружини, мами і бабуні, добродійки **Параскеви Федак**, яка упокоїлася 19-го квітня 1976 р. в місті Гамільтоні, Онтаріо складаю пожертву на журнал Промінь, як нев'янучий вінок у її світлу пам'ять.
Вічна їй память!

† Митрополит Василій,
Вінніпег, Манітоба

Mary Woloschuk

Mary (Kereluk) Woloschuk passed away peacefully in her 90th year on December 6, 2000, with her husband, Peter, son, Boris, and daughter, Lesya by her bedside. She was a resident of Perley-Rideau Veterans' Nursing Home in Ottawa from March 15, 1998.

Mary Woloschuk was born on a farm near Buccanan, Saskatchewan on August 25, 1910. She attended public schools at Mamornitz and Insinger Village. Her high school and teacher training was in Saskatoon, during which time she was a resident of P. Mohyla Ukrainian Institute, with Mr. Julien Stechishin in charge. Following graduation, Mary taught school in Insinger, Ponass Lake near Wadena, Ukraina west of Gorlitz and Wroxton Village. While in Wroxton, she met Peter G. Woloschuk who was Secretary-Treasurer of the Regional Municipality of Calder No. 241, with the office in Wroxton. They were married in the Ukrainian Orthodox Church in Yorkton in October 10, 1942, by the late Very Rev. F. Kernitsky.

In 1955, the family moved to Thorhild, Alberta, where Peter accepted a position as Secretary-Treasurer of the County of Thorhild No. 7 and Mary continued teaching in the Country schools under the supervision of Mr. Isidore Goresky, Superintendent of Schools. Mary retired in 1974 after some 33 years of teaching in Saskatchewan and Alberta.

In addition to her teaching duties at various schools, Mary conducted choirs, plays, evening Ukrainian classes and English classes, and taught Sunday school. Following retirement from teaching, Mary took a weaving course at Banff School of Fine Arts and then held weaving classes in Edmonton and Smoky Lake, Alberta. She travelled extensively with her husband, visiting various provinces in Canada, the United States, Europe, Hawaii and Mexico. At home, she enjoyed cooking, weaving and embroidery as well as looking after her garden.

In 1978, Peter and Mary moved to Edmonton and became members of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, with Rev. M. Kryschuk as pastor. Mary joined the Ukrainian Women's Association in this parish.

In 1984, Mary and her husband Peter moved to Ottawa to be closer to their two children, Boris and Lesya, and their families. They became members of the Ukrainian Orthodox Church with Rev. Roman Bozyk serving the parish at the time.

Mary was predeceased by her parents John and Paraskevia (Franko) Kereluk, brothers William, Steve and Julien, as well as his wife Ethel (Haluk) and their sons, Brian and Dennis; also, her parents-in-law, Nick and Wasylena (Wintonyk) Woloschuk; brothers-in-law, Metro and Norman Woloschuk; and sisters-in-law, Annie (Polischuk) Woloschuk and Anne Sorokan.

She left behind to mourn her loss, husband Peter, son Boris and his wife Connie and their children Quentin, Nicholas (Whitney) and Alexandra; daughter Lesya (Peter Royds) and her sons Kevin and Jerin Dunsmoor; her sister-in-law Lena (Moldowan) Kereluk in Yorkton; sisters Olga, Valenteen and Violet in Saskatoon; sisters-in-law Catherine (Werbowetski) Woloschuk, and Mary and irene Woloschuk, all in Yorkton; also brother-in-law Maurice Sorokan in Saskatoon, as well as many nieces and nephews and other relatives and friends.

Prayer service was conducted by Very Rev. Mykola Czurak in McEvoy Shields Funeral Home in Ottawa with the choir from the Ukrainian Orthodox Church under the direction of Mr. Alex Ilchenko.
The body was then transported to Yorkton, Saskatchewan. Evening prayer service was held December 11th in Bailey Funeral Home, followed by a funeral service on December 12th in the Ukrainian Orthodox Church with Rev. Father Richard Ermantrout conducting the service and assisted by the Church choir. Burial was in the family plot in Yorkton City Cemetery. Following the burial, lunch was served by the women's Association in the Ukrainian Orthodox Auditorium.

Our special thanks to the staff at Perley-Rideau Veterans' Nursing Home for their attention to Mary during her residence in the home, to Very Rev. Mykola Czurak, Rev. Father Richard Ermantrout, choirs in the Ukrainian Orthodox churches in Ottawa and Yorkton, the Women's Association for the luncheon in Yorkton, as well as the efficient services by the staff at McEvoy Shields and Bailey Funeral Homes.

In loving memory of our dearly departed wife and mother, Mary, our donation of $200 to Promin is made herein.

Vinchnaya Pamyat!

Husband Peter, Son Boris,
Daughter Lesya

Пам'яті Маргарети Ременді

Невгамовний час приносить все нові й нові зміни в життя особисте, родинне та суспільне. Зміни приємні й неприємні, радісні та сумні. Сумною зміною в житті Родини Ремендів і Доджонки стало упокоєння Маргарети Ременди - матері, бабусі й прабабусі.

Покійна народилася 25-го жовтня 1910 року в родині українських піонерів Олекси та Марії Грицаків поблизу містечка Росберн, Манітоба, а померла від важкої недуги 20-го березня 2001 року в Західному Ванкувері, Британська Колумбія.

Народившись у багатодітній родині (13 дітей) українських поселенців у Канаді й доживши до сучасности, Маргарета Ременда стала немов би уособленням української жінки двадцятого століття у Канаді, пройшовши всі періоди її розвитку. І є незаперечним, що вона, як і більшість жінок-піонерів, заложили основи української спільноти у Канаді та й самої ними вибраної батьківщини для своїх дітей - Канади.

Пізнавши бідність, убогість іміграната, турботи щоденного життя і, напевно, вряди-годи дискримінацію, вона пройшла скадний період пристосування. Проте, вони загартували Маргарету та виробили в ній чесне відношення до праці, стійкість характеру, пошану до своєї спадщини та української спільноти й особливо до своєї церкви.

Не маючи змоги, із за родинних обставин продовжувати навчання, вона закінчує лише 8 класів публічної школи, назавжди втративши надію бути вчителькою. Але будучи старшою сестрою в родині, вона, маючи вроджене зрозуміння дитячої психіки, допомагає виховувати молодших дітей. А одружившись з Йосифом Ремендою в липні 1931 року, вона вже з життєвим досвідом стає доброю дружиною, помічницею у праці, а згодом і матір'ю двох дітей - Зенона та Одарки.

Життя молодого подружжя не обмежувалось лише працею та родинними обставинами. Вони активно включаються в громадське та церковне життя, проживаючи в Окберн і Мікадо, Саскачеван, і

згодом у Лак ду Боннет, Манітоба. Маргарета, зокрема, стає членом Союзу Українок Канади й майже до останніх років життя приймає активну участь у ньому.

Життя українських піонерів на канадських преріях, в тому числі й родини Грицаків, було нелегке, але й не без радощів та веселощів. Велика родина жила дружньо, мала багато друзів.

Батьки були свідомі українці. Прибувши до Канади не цурались своєї релігії, підтримували привезені з України традиції та звичаї. Маргарета росла з ними. Вони стали невід'ємною частиною її життя. Особливо любила мелодійність української пісні та мови. З молодих років залюбки співала в хорі, приймала участь у концертах і виставах. Була завжди спостережливою. І протягом свого довгого життя у пам'яті зберігала безліч пісень, приказок, привітань на родинні чи товариські оказії. Вже живучи у Західному Ванкувері з родиною дочки Одарки, зятя Франка та внука Томи, куди вона переїхала 1974 року, овдовівши 1959 року, вона записує їх, не усвідомлюючи того сама, що стає своєрідним етнографом.

За порадою родини та знайомих, Маргарета видрукувала свою збірку під назвою „Українські приповідки, весільні і вівати і коломийки". Об'єм збірки невеликий, але для майбутніх етнографів і антропологів вона буде цінним джерелом для вивчення життя українських поселенців у Канаді.

Свою велику любов до українських традицій, звичаїв Маргарета Ременда передала своїм дітям, онукам та правнукам. І пам'ять про ласкаву Маму, любу „Бабу", як її всі в родині називали, що уміла розумно порадити, дотепом розвеселити, почастувати кутею на Різдво чи смачною паскою на Великдень, вони ніколи не забудуть. Пам'ять про неї буде вічна в їхніх серцях.

З жалем прощалася Громада Пресвятої Тройці у Венкувері з своєю зразковою парафіянкою. Сумно схилявся прапор Союзу Українок Канади, Відділ Лесі Українки, віддаючи останню шану своїму довголітньому, невтомному членові. Всі прощали ся з людиною скромною, справедливою і щедрого серця. І такою вона запам'ятається назавжди.

Валентина Ревуцька
Ванкувер, Б. К.

У десяту річницю упокоєння бл. п. Архипресвітера Михайла Боднарчука

Ніколи незабутнього церковно-громадського провідника, мужа, батька і дідуся, згадуємо у наших молитвах кожного дня, і молимо Милосердного Господа за спокій його душі, в Царстві Небеснім.

Протопресвітер Михайло віддав усе своє церковно-громадське життя проповідуючи Божу науку, та закликав парафіян, членів та слухачів виконувати Християнські обов'язки та поширювати любов до своєї рідної Церкви та до ближнього. Він не шкодував ні труду ні часу щоб допомогти та успішно довершити різні громадські проєкти для добра і потреби У.П.Ц. в Канаді. З великою відданістю о. Михайло був готовим духовим дорадником при вихованню дітей та молодь в Недільній Школі та СУМК-у. Його великий вклад праці для церковної громади приніс визначні успіхи, та скріпив любов і пошану між членами в громаді, де він служив.

Отець Михайло представив громаді завдання і перспективи на майбутнє, зберігати і розвивати українське-релігійне і культурно-освітне життя в родині і в громаді, - що може відіграти велику ролю в житті нашої Церкви. Він постійно пригадував, що в родині і в Церкві виховується свідома молодь, і найбільшим чинником є приклад і поведінка батьків, і що молитва до Господа Бога провадить і зміцнює нас всіх Своїм Духом Святим.

Архипресвітер Михайло Боднарчук був взірцевий член Консисторії Української Церкви Канади і служив у Президії протягом 29 років. Він був членом Ордену Св. Андрея, капеляном Товариства Українців Самостійників, членом Дирекції Інституту Св. Володимира, духовним провідником і вшанований капелян Емерітус. У Канадській Національній

Релігійній Раді - СВС, він репрезентував Українську Православну Церкву Канади. Провід нашої Церкви високо оцінив працю о. Михайла і нагородив його багатьма нагородами і найвищою нагородою -- Архипресвітерством.

Усі, хто знали отця Михайла висловлювались про нього великою пошаною бо високо цінили його як душпастиря, церковного, та громадського діяча. Отець Михайло брав участь у багатьох громадських організаціях як дорадник і закликав зберігати нашу культурну спадщину та плекати нашу рідну мову, щоб наші діти не розгубились на широкій життьовій дорозі. Він був свідомий того, що праця з молоддю це був його вічний обовя'зок і гли-бока відповідальність. Він все був свідомий своїх завдань і високих ідеалів та твердо стояв на сторожі Церкви й Української Культури.

У своїх проповідях від Святого Престолу він часто вияснював велику й конечну потребу збереження серед українського суспільства своєї рідної української мови, і виховання нашої молоді в українському дусі. Отець Михайло усе любив працю з молоддю. Він часто організував і заохочував молодих хлопців прислуговувати у вівтарі підчас Служби Божої. Він мав велику любов і чутливість до української церковної музики і співу та навчав молодих дяків пізнавати красу церковної пісні в молитві.

Архипресвітер Михайло Боднарчук заохочував студентів брати Богословські Студії підчас літних курсів, і про важливість піддержати Орден Св. Андрея та його основну ціль: допомагати Колєгії Св. Андрея, яка відіграє велику ролю в житті нашої Церкви, і є наш духовний центер в Канаді.

Отець Михайло закликав про потребу створити батьківський комітет щоб опрацювати програму по виховній ділянці, бо Рідна Школа сьогодні це друга по церкві найважливіша справа.

Нехай цих кілька спогадів будуть китицею квітів на могилу покійного отця Михайла. Нехай Господь Бог оселить душу спочилого в Царстві Небеснім, а засмучену родину обдарує Своїми ласками.

Вічна йому паамять!

добр. Лідія Боднарчук з родиною

V. Reverend Father Michael was continually devoted to work with the younger generation. Very often he organized and encouraged young boys to serve in the altar during church services. He had a great love and sensitivity to Ukrainian Church music, and he taught young altar boys to recognize the beauty of church music and singing in prayers. Father Michael encouraged students to study the church services during their summer holidays in Winnipeg, at St. Andrew's College, our spiritual centre in Canada.

A special parents' committee, headed by Father Michael, was formed to be included in the Ridna Shkola curriculum to support one of the most important projects in our community. V. Rev. Michael was an advisor and spiritual leader especially in Sunday School and CYMK. His great input in organizational work strengthened love and respect among members of his parish. He presented and explained a perspective for the future, -- how to preserve and develop Ukrainian religious, cultural, educational life in the family and in the parish.

Very Rev. Father Michael Bodnarchuk was a long-time member of the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and served in the Presidium for 29 years. A member of the Order of St. Andrew, he served as chaplan in the Ukrainian Self-Reliance Association (TYC), he was a member on the Executive of St. Vladimir's Institute, where he was the spiritual leader and honoured chaplan 'Emiritus'.

In the Canadian National Religious Radio CBC, he represented the Ukrainian Orthodox Church of Canada. In addition to his church and parish duties, he arranged a religious program on CBC television with choir director, Nestor Olynyk, representing the St. Demetrius Orthodox Cathedral in Long Branch, Ontario. The Primate of our Church honoured V. Rev. Father Michael with the highest title, Archpresviter.

Father Michael was often invited and welcomed with great respect to many organizational and church conferences. In his sermons, he often explained the importance of teaching our youth about obligations and love in the Christian spirit. In his quiet way, Father Michael touched many people with faith, commitment and charity. In our prayers, we pray, may God bless his life's work for the good of our Holy Ukrainian Orthodox Church, and may grace and peace be with him from God and the Lord Jesus Christ.

During his 52 years as pastor and parish leader, he served among others, parishes in Sheho, Thonhill, Theodore, Insinger, Canora, Kamsak, Buckanin, Saskatoon, Windsor, and Long Branch, where he served for 25 years.

V. Rev. Father Michael was very proud of and loved his children. Together with his wife dobr. Lydia, they raished four children: Evelyn, a school teacher; Savellia, a teacher and financial service representative; Myroslaw, a high school teacher, and ordained Deacon; Lisa, a practising lawyer; two nephews, Mark and Michael; and two nieces, Sonya and Lisa. All the members of the Bodnarchuk family sang in the church choir, as well as in the CYMK and folk choirs.

V. Rev. Father Michael devoted his life to his Church and parishes. Forever remembered, may he rest in peace.

In his loving memory, donations are being made from the family to Visnyk ($50), the Ukrainian Voice ($50) and Promin ($50).

Dobr. Lydia and family

Marie Switalsky (Letwin)

In lieu of floweres for an everlasting wreath in loving memory of my dear daughter Verna Davyduke-Schinkel, I am sending a donation of $30.00 to the Promin press fund.
Eternal memory!

Sophie Davyduke
Ituna, Saskatchewan

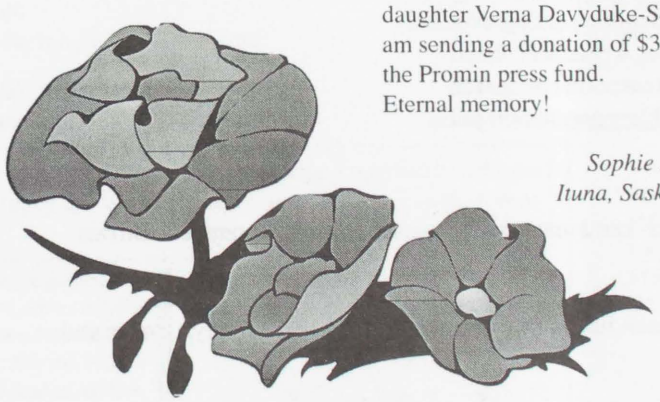

We, our children and grandchildren will always fondly remember our dear mothers, both of whom passed away in Waterford, Ontarios - **Marie Switalsky (Letwin)** on October 16, 1988 and **Anna Halyk** on April 4, 1991. As an evelasting wreath in their memory we are donating $75.00 to the Promin press fund.

Ken and Lucy Halyk
Simcoe, Ontario

Anna Halyk

Mark your calendars . . .

UOCC ALL-CANADA CHURCH SCHOOL TEACHERS' SYMPOSIUM

August 17 - 19, 2001
St. Andrew's College, Winnipeg, Manitoba
$40.00 per person*

For more information, contact the Office of Missions and Education:
1-204-586-3093, ext. 236 ome@uocc.ca

**Registration includes meals and symposium materials; does not include accommodations.*

Recipes From Our Readers

PEACHES 'N CHICKEN

1 teaspoon vegetable oil
4 boneless, skinless chicken breasts
paprika
lemon pepper
1/2 teaspoon ginger, grated fresh (or more to taste)
1/4 cup chicken broth (low salt)
1/2 cup peach juice or nectar (or apple juice, unsweetened)
1/4 teaspoon dried basil, crushed
1/4 teaspoon nutmeg
1/2 teaspoon parsley, crushed
3 or 4 peaches, sliced
1 teaspoon cornstarch
1 tablespoon lemon juice

Heat oil in non-stick skillet. Sprinkle chicken breasts with paprika and lemon pepper. Brown chicken quickly in hot pan.

Add grated ginger, chicken broth and peach juice. Stir in basil, nutmeg and parsley. Cover and reduce heat to medium-low.

Turn chicken pieces over once during cooking and add peach slices. Cover to finish cooking.

Mix cornstarch with a small amount of juice and stir into pan juices until thickened. Mix in squeeze of lemon.

Serve with rice, broccoli spears, large tomato wedges, and a crisp green salad.

Makes 4 servings.

Luncheon or light supper suggestion:
Slice chicken breasts into a green salad with cucumber, tomato, peach slices and green onions. Toss with a light vinaigrette.

40th ANNIVERSARY DONATIONS / PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from March 16, 2001 to April 15, 2001. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin.

$500.00
Estate of Katherine Shmegelsky, Toronto ON

$200.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., Dauphin MB

$100.00
Larisa Cheladyn, Edmonton AB

$75.00
UWAC Olena Pchilka Br., Aysham/Codette SK
UWAC Lesia Ukrainka Br., Foam Lake SK

$70.00
Very Rev. Ostap Flak, Edmonton AB

$65.00
Birthday celebration for Anastasia Kolisnyk-Dobromyl.
See write-up on page 25 for individual donations.

$60.00
Pauline Ignash, Winnipeg MB

$50.00
Nadine McDonald, Calgary AB

$30.00
Dobr. Olga Satsevich, Burnaby BC.

$25.00
Rosie Smorong, Windsor ON

$20.00
Irene Yaremchuk, Thunder Bay ON
Sylvia Geleta, Abbotsford BC

$10.00
Sylvia Gryba, Saskatoon SK
Nadia Worobec, Toronto ON
Olena Pawliuk, Sheho SK
Alexandra Wasyleczko, Montreal PQ
Annie Hudyma, Winnipeg MB

$5.00
Very Rev. Peter Blazuk, Vernon BC
Betty Karpiak, Thunder Bay ON
Annie Okos, Summerland BC
Antonina Nazarczuk, Niagara Falls ON

We regret that a donation from dobr. Olga Satsevich from Burnaby BC was reported in the April issue of Promin as $10.00 instead of $30.00. *Editors*

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO
Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS
- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100, Etobicoke, Ontario, M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL UWAC OFFICE

202-456 Main Street, Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882 e-mail: uwacpres@hotmail.com

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО / ART

Kurelek Prints $100.00
1) Second House
2) Ukrainian Canadian Picnic
GST included

РІЗНІ ВИДАННЯ / ЛІТЕРАТУРА
VARIOUS PUBLICATIONS / LITERATURE

Ukrainian Embroidery Designs & Stitches $10.00
Ukrainian Canadiana $8.00
Ukrainian Daughter's
Cook Book, (Regina SK) $12.00
Green Grove Ukr. Orthodox
Summer Camp Cookbook $12.00
Heavenly Cookbook UWAC Lesia Ukrainka Br.
St. Catharines ON Cookbook $12.00
Country Cooking UWAC Daughters of Ukraine
Br., Roblin MB Cookbook $12.00
Lenten Cookbook $12.00
Півстоліття на громадській ниві
Н. Когуська (bilingual) $5.00
Видатні Жінки України
Н. Полонська-Василенко $5.00
Нарис з історії української культури
3 томи (bilingual) $6.00
Чверть століття Союзу Українок Канадаи,
Н.Когуська $2.00
На крилах пісень, пісні з нотами,
слова Лесі Українки $3.00
Збірник з нагоди 100 річчя
народження Лесі Українки $8.00
The Spirit of the Times, Bk I, II, III, IV..... each ... $16.00
Свята Православної Церкви
Прот. І. Стус (bilingual) $5.00
My Icon Book $20.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА /
CHILDREN'S LITERATURE

Духовні пісні для дітей і молоді
Spiritual songs for children and youth $5.00
Релігійні пісні недільних і рідних шкіл, о. В. Слюзар
Religious songs for Sunday and Ukrainian Schools,
Rev. W. Sluzar $2.00
Наша Віра
Our Faith, Levels 1, 2, and 3, ... $8.00

ІНШІ / OTHER

Статут Союзу Українок Канаду
UWAC Constitution $3.00
Обовязки референток СУК
Duties of UWAC Conveners $2.00
Гимн Союзу Українок Канади (касетка)
UWAC Hym (cassette) $5.00
Карточки , різні малюнки Курилика (8)
Kurelek Hasty Notes with envelopes (8/pkg) $3.00
Сріблі ложечки із відзнакою Смолоскип
Silver spoons with Smoloskyp insignia $5.00
Членскі відзнаки, Смолоскип
Membership pins, Smoloskyp $10.00
Серветки із відзнакою Смолоскип
Serviettes with Smoloskyp insignia (100/pkg) $10.00
Рукавичка / The Mitten Interactive CD-ROM $39.95

ГРАМОТИ / CERTIFICATES

Certificates, honourary and long-term, eng. & ukr.
Грамоти, почесні і для довголітних членок
в укр. і анг. мовах $3.00

Note: Postage, handling and 7% GST extra

MRS MARY MANUCK
203B-13344-102A AVE
SURREY BC
V3T 5J7

1-Jan-2002